

Briselē, 2020. gada 9. decembrī
REV3 – Aizstāj 15. jūnija
paziņojumu (REV2)¹

PAZIŅOJUMS IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM

APVIENOTĀS KARALISTES IZSTĀŠANĀS UN ES NOTEIKUMI PIEVIENOTĀS VĒRTĪBAS NODOKĻA (PVN) JOMĀ ATTIECĪBĀ UZ PAKALPOJUMIEM

Saturs

INTRODUCTION	2
A. LEGAL SITUATION AFTER THE END OF THE TRANSITION PERIOD.....	4
1. VAT RULES FOR CROSS-BORDER SUPPLIES OF SERVICES	4
1.1. General rules.....	4
1.2. Mini One-Stop Shop (MOSS)	5
2. VAT REFUNDS.....	6
B. RELEVANT SEPARATION PROVISIONS OF THE WITHDRAWAL AGREEMENT	7
1. SUPPLY OF SERVICES	7
2. REFUND REQUESTS RELATING TO VAT PAID BEFORE THE END OF THE TRANSITION PERIOD.....	8

¹ REV3 uzsvērti izstāšanās līgumā noteiktie atmaksas pieprasījumu termiņi un ietverta norāde uz to, ka jaunu noteikumu piemērošana “vienas pieturas aģentūrai” ES ir atlikta uz 2021. gada jūliju.

IEVADS

Kopš 2020. gada 1. februāra Apvienotā Karaliste ir izstājusies no Eiropas Savienības un kļuvusi par trešo valsti². Izstāšanās līgumā³ ir paredzēts pārejas periods, kas beigsies 2020. gada 31. decembrī. Līdz šim datumam Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā pilnībā ir piemērojami ES tiesību akti⁴.

Pārejas periodā ES un Apvienotā Karaliste risina sarunas par nolīgumu par jaunu partnerību, jo īpaši paredzot brīvās tirdzniecības zonas izveidi. Tomēr nav skaidrs, vai pārejas perioda beigās šāds nolīgums būs noslēgts un stājies spēkā. Katrā ziņā attiecības, ko šāds nolīgums radītu, tirgus piekļuves nosacījumu ziņā ļoti atšķirtos no Apvienotās Karalistes dalības iekšējā tirgū⁵, ES muitas savienībā un PVN un akcīzes nodokļa zonā.

Tādēļ visām ieinteresētajām personām un jo īpaši ekonomikas dalībniekiem tiek atgādināts par juridisko situāciju pēc pārejas perioda beigām (sk. turpmāk A daļu). Šajā paziņojumā arī izskaidroti daži attiecīgie izstāšanās līguma atdalīšanās noteikumi (sk. turpmāk B daļu)⁶.

² Trešā valsts ir valsts, kas nav ES dalībvalsts.

³ Līgums par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV L 29, 31.1.2020., 7. lpp.) (izstāšanās līgums).

⁴ Ar dažiem izņēmumiem, kas paredzēti izstāšanās līguma 127. pantā, bet šā paziņojuma kontekstā nav būtiski.

⁵ Konkrētāk, brīvās tirdzniecības nolīgumā netiek ietverti tādi iekšējā tirgus principi (preču un pakalpojumu jomā) kā savstarpēja atzīšana, izcelsmes valsts princips un saskaņošana. Turklāt brīvās tirdzniecības nolīgums neatceļ nedz muitas formalitātes un kontroles (tostarp attiecībā uz preču un to izejvielu izcelsmi), nedz arī importa un eksporta aizliegumus un ierobežojumus.

⁶ Ī/ZĪ protokolā ir paredzēts, ka attiecībā uz Ziemeļīriju Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā piemēro ES PVN noteikumus attiecībā uz precēm (Ī/ZĪ protokola 8. pants un minētā protokola 3. pielikuma 1. iedaļa). **Ī/ZĪ protokols neattiecas uz darījumiem, kas saistīti ar pakalpojumiem.**

Ieinteresēto personu uzmanība jo īpaši tiek vērsta uz šādām sekām: i) nodokļu maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību Ziemeļīrijā, nevarēs izmantot īpašo režīmu, lai deklarētu un samaksātu PVN, kas maksājams ES par to sniegtajiem B2C pakalpojumiem (MOSS "Savienības režīms"). Tā vietā tiem būs jāmaina MOSS identifikācija uz "ārpussavienības režīmu", ja vien tie nav reģistrēti arī kādā no dalībvalstīm (sk. šā paziņojuma A.1.2. punktu); ii) nodokļu maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību Ziemeļīrijā un kas vienlaikus neveic uzņēmējdarbību kādā no dalībvalstīm, būs jāpieprasa atmaksāt PVN, kas dalībvalstī samaksāts par pakalpojumu iegādi, saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Padomes 13. Direktīvā 86/560/EEK (skatīt šā paziņojuma A.2. punktu).

Ieteikums ieinteresētajām personām

Lai risinātu šajā paziņojumā izklāstītās sekas, ieinteresētajām personām jo īpaši iesaka:

- ja tās veic uzņēmējdarbību ES, iepazīties ar noteikumiem, ko piemēro pakalpojumiem, kurus sniedz trešām valstīm/teritorijām un saņem no tām;
- ja tās veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē, pārbaudīt, vai uz tām attieksies jauni noteikumi par atbildību attiecībā uz pakalpojumiem, ko tās sniedz ES;
- veikt vajadzīgos pasākumus attiecībā uz pakalpojumiem, uz kuriem attiecas mini vienas pieturas aģentūra⁷;
- pievērst uzmanību izmaiņām PVN atmaksas pieprasīšanas procedūrās un
- vēlākais līdz **2021. gada 31. martam** iesniegt elektroniskus atmaksas pieteikumus par PVN, kas samaksāts Apvienotajā Karalistē (vai kādā dalībvalstī attiecībā uz Apvienotās Karalistes tirgotājiem) pirms pārejas perioda beigām (sīkāku informāciju skatīt turpmāk).

Lūdzam ievērot, ka

šis paziņojums neattiecas uz:

- ES noteikumiem par PVN piemērošanu precēm⁸;
- ES tiesību akti (izņemot tiesību aktus PVN jomā) par konkrētu pakalpojumu, piemēram, digitālo pakalpojumu, radošo pakalpojumu vai uzņēmējdarbības pakalpojumu, pārrobežu sniegšanu.

Attiecībā uz šiem aspektiem tiek gatavoti vai ir publicēti citi paziņojumi⁹.

Jāatzīmē, ka šā paziņojuma mērķis ir sniegt vispārīgu skaidrojumu par izstāšanās līguma galvenajām sekām attiecībā uz ES PVN noteikumiem, kas piemērojami pakalpojumiem, attiecībā uz Apvienoto Karalisti. Tas nav paredzēts, lai detalizēti izskaidrotu katru konkrēto PVN noteikumu, jo īpaši īpašos režīmus, kas stāsies spēkā 2021. gadā attiecībā

⁷ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/telecommunications-broadcasting-electronic-services/

⁸ Ir publicēts atsevišķs paziņojums par PVN piemērošanu precēm. Sk.: https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_lv.

⁹ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_lv

uz pakalpojumiem¹⁰. Vispārīga informācija ir pieejama Nodokļu un muitas savienībai veltītajā Komisijas tīmekļvietnē¹¹.

A. JURIDISKĀ SITUĀCIJA PĒC PĀREJAS PERIODA BEIGĀM

Pēc pārejas perioda beigām ES noteikumi par PVN, ko piemēro pakalpojumiem¹², Apvienotajai Karalistei un tās teritorijā vairs nebūs saistoši. Tam ir konkrēti šādas sekas attiecībā uz režīmu, ko piemēro darījumiem ar pakalpojumiem, par kuriem uzliek nodokli (sk. turpmāk 1. punktu), un PVN atmaksu (sk. turpmāk 2. punktu):

1. NOTEIKUMI PAR PVN PĀRROBEŽU PAKALPOJUMU SNIEGŠANAI

1.1. Vispārīgi noteikumi

ES PVN tiesību aktos ir paredzēti dažādi režīmi attiecībā uz PVN pārrobežu pakalpojumu sniegšanai starp dalībvalstīm un trešām valstīm/teritorijām vai no tām. Pakalpojumu sniegšanas vieta ir atkarīga no dažādiem faktoriem, piemēram, pakalpojuma veida, no tā, vai persona, kas saņem pakalpojumu, ir nodokļa maksātājs, vietas, kur tiek sniegts pakalpojums, utt.

Apvienotās Karalistes izstāšanās nozīmē, ka mainīsies tas, kā pēc pārejas perioda beigām tiks piemēroti noteikumi nodokļa maksātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē un kuri sniedz pakalpojumus ES, un nodokļa maksātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību ES un sniedz pakalpojumus Apvienotajā Karalistē.

PVN direktīvā ar “pakalpojumu sniegšanas vietas” noteikumu starpniecību (V sadaļas 3. nodaļa), ir noteikts, kur nodokļa maksātājs sniedz pakalpojumu. Ja saskaņā ar šiem noteikumiem pakalpojumu sniegšanas vieta atrodas dalībvalstī, pēc pārejas perioda beigām pakalpojumu sniegšanai šajā dalībvalstī piemēros PVN, pamatojoties uz iepriekš minēto direktīvu un saskaņā ar tās nosacījumiem. Turpretī, ja pakalpojumu sniegšanas vieta atrodas Apvienotajā Karalistē (vai jebkurā citā trešā valstī/teritorijā), pakalpojumu sniegšanai nepiemēros ES PVN¹³.

¹⁰ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/modernising-vat-cross-border-ecommerce_en

¹¹ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat_en

¹² Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.), turpmāk “PVN direktīva” un Padomes Direktīva 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (OV L 44, 20.2.2008., 23. lpp.).

¹³ Šā paziņojuma mērķis nav sniegt izsmeltošu pārskatu par visiem noteikumiem, kas attiecas uz pakalpojumu sniegšanas vietu; ir izskaidrotas tikai pamata un atbilstošākās situācijas. Atkarībā no pakalpojumu veida varētu būt citi vai īpaši noteikumi, un dalībvalstīm arī ir iespēja noteiktos apstākļos piemērot “faktiskas lietošanas un izmantošanas” noteikumus, lai noteiktus pakalpojumus uzskatītu par tādiem, kas tiek sniegti ES vai ārpus tās, kamēr saskaņā ar vispārējiem noteikumiem tie attiecīgi tiktu sniegti ārpus ES vai ES iekšienē.

Parasti *B2B*¹⁴ pakalpojumu sniegšana notiek vietā, kur ir klienta pastāvīgā uzņēmējdarbības veikšanas vieta. Saskaņā ar šo noteikumu pakalpojumi, ko Apvienotās Karalistes uzņēmums¹⁵ sniedz ES uzņēmumam¹⁶, tiks aplikti ar nodokli tajā dalībvalstī, kurā klients veic uzņēmējdarbību. Parasti pircējs būs atbildīgs par PVN nomaksu šajā dalībvalstī. Pakalpojumi, ko ES uzņēmums sniedz Apvienotās Karalistes uzņēmumam, tiks uzskatīti par tādiem, kas atrodas ārpus ES, un tāpēc tie nav apliekami ar nodokli saskaņā ar ES PVN tiesību aktiem.

Parasti *B2C*¹⁷ pakalpojumu sniegšana notiek vietā, kura ir pakalpojumu sniedzēja uzņēmējdarbības veikšanas vieta. Saskaņā ar šo noteikumu pakalpojumi, ko ES uzņēmumi sniedz privātpersonām Apvienotajā Karalistē, tiks aplikti ar nodokli tajā dalībvalstī, kurā pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību. Apvienotās Karalistes uzņēmumu sniegtos pakalpojumus privātpersonām ES principā uzskatīs par tādiem, kas atrodas ārpus ES, un tāpēc tie nav apliekami ar nodokli saskaņā ar ES tiesību aktiem PVN jomā. Tomēr par dažiem pakalpojumiem, ko Apvienotās Karalistes uzņēmumi sniedz privātpersonām ES, PVN būs jāmaksā ES, un to maksās Apvienotās Karalistes uzņēmumi (sk. turpmāk 1.2. punktu).

Ja par dalībvalstī maksājamu PVN ir atbildīgs uzņēmums Apvienotajā Karalistē, šai dalībvalstij ir atļauts pieprasīt iecelt nodokļu pārstāvi, ja nodokļa maksātājs, kas sniedz pakalpojumus, veic uzņēmējdarbību trešā valstī, kas nenodrošina administratīvu sadarbību un palīdzību PVN piedziņā¹⁸. Pēc pārejas perioda beigām šī prasība var attiekties uz nodokļa maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē.

1.2. Mini vienas pieturas aģentūra (MOSS)

Par *B2C* telekomunikāciju, apraides un elektronisko pakalpojumu sniegšanas vietu parasti uzskata vietu, kur klients veic uzņēmējdarbību. Ja klients veic uzņēmējdarbību ES, pakalpojumu sniedzēji, kas neveic uzņēmējdarbību klienta dalībvalstī, var izmantot īpašu režīmu, lai deklarētu un samaksātu PVN, izmantojot tā saukto mini vienas pieturas aģentūru (MOSS). Pastāv divi veidi: “Savienības režīms” pakalpojumu sniedzējiem, kas veic uzņēmējdarbību ES¹⁹, un “ārpussavienības režīms” pakalpojumu sniedzējiem, kas neveic uzņēmējdarbību ES²⁰. MOSS dod nodokļa maksātājam iespēju iesniegt identifikācijas dalībvalstij MOSS PVN deklarāciju par katru

¹⁴ Uzņēmumu darījumi ar uzņēmumiem.

¹⁵ Uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē.

¹⁶ Uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību ES.

¹⁷ Uzņēmumu darījumi ar patērētājiem.

¹⁸ PVN direktīvas 204. pants.

¹⁹ PVN direktīvas 369.a līdz 369.k pants (XII sadaļa, Īpaši režīmi, 6. nodaļas 3. iedaļa).

²⁰ PVN direktīvas 358.a līdz 369. pants (XII sadaļa, Īpaši režīmi, 6. nodaļas 2. iedaļa).

kalendārā gada ceturksni un veikt vienotu maksājumu. Minētā identifikācijas dalībvalsts sadala MOSS PVN deklarāciju un atbilstošos maksājumus katrai patēriņa dalībvalstij un nosūta datus dažādajām patēriņa dalībvalstīm.

Pēc pārejas perioda pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē un kuri ir identificēti Apvienotās Karalistes “Savienības režīmā”, un pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību trešā valstī/teritorijā un kuri ir identificēti Apvienotās Karalistes “ārpussavienības režīmā”, un kuri turpinās sniegt telekomunikāciju, apraides un elektroniskos pakalpojumus klientiem ES, būs jāpāriet uz “ārpussavienības režīmu” un jāizmanto to vienā no dalībvalstīm. Pakalpojuma sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē un ir identificēti Apvienotās Karalistes “Savienības režīmā” un kuri veic uzņēmējdarbību arī kādā dalībvalstī, no pārejas perioda beigām identifikācija attiecībā uz “Savienības režīmu” būtu jāpārceļ no Apvienotās Karalistes uz šo dalībvalsti.

Pakalpojumu sniedzēji, kuri veic uzņēmējdarbību ES un kuri ir identificēti kādā no dalībvalstu “Savienības režīmiem”, un pakalpojumu sniedzēji, kuri veic uzņēmējdarbību kādā trešā valstī/teritorijā, kas ir identificēta kādā no dalībvalstu “ārpussavienības shēmām”, un kuri turpinās sniegt telekomunikāciju, apraides un elektroniskos pakalpojumus klientiem Apvienotajā Karalistē pēc pārejas perioda beigām, nevarēs izmantot MOSS, lai ziņotu un maksātu PVN, kas varētu būt maksājams Apvienotajā Karalistē. Tiem būs jāievēro Apvienotajā Karalistē piemērojamie noteikumi.

Ņemt vērā, ka no 2021. gada 1. jūlija²¹ spēkā esošā MOSS tiks paplašināta, iekļaujot vienas pieturas aģentūru (OSS), un tā cita starpā attieksies uz citiem *B2C* pakalpojumiem, kas ir piemērojami ar nodokli ES²². Pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē un kuri sniegs minētos cita veida pakalpojumus galapatērētājiem ES, būs jāizmanto “ārpussavienības režīms” un šim nolūkam jāreģistrējas kādā no dalībvalstīm. Pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē un kuri veic uzņēmējdarbību arī kādā dalībvalstī, būs jāizmanto “Savienības režīms” un šim nolūkam jāreģistrējas šajā dalībvalstī²³.

Tomēr jāatgādina, ka, tā kā MOSS/OSS nav obligāta, pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē un kuri *B2C* pakalpojumus apliek ar nodokli ES, un kuri nevēlas izmantot ārpussavienības režīmu, būtu jāreģistrējas visās dalībvalstīs, kurās maksājams PVN.

²¹ Lūdzam ņemt vērā, ka stāšanās spēkā, kas sākotnēji bija paredzēta 2021. gada 1. janvārī, pēc Padomes 2020. gada 20. jūlija Lēmuma (ES) 2020/1109 pieņemšanas tika atlikta uz 2021. gada 1. jūliju.

²² https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/modernising-vat-cross-border-ecommerce_en

²³ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/modernising-vat-cross-border-ecommerce_en

2. PVN ATMAKSA

Dalībvalstis veic PVN atmaksu nodokļa maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību ārpus ES, saskaņā ar šādiem nosacījumiem²⁴:

- pieprasījums ir jāiesniedz tieši dalībvalstij, kurai tiek pieprasīta atmaksa, saskaņā ar šīs dalībvalsts noteikto kārtību (3. panta 1. punkts Padomes Trīspadsmitajā direktīvā 86/560/EEK (1986. gada 17. novembris) par dalībvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanas kārtība nodokļiem pakļautajām personām, kas nav reģistrētas Kopienas teritorijā²⁵, turpmāk “13. PVN direktīva”);
- uz PVN atmaksu var attiecināt savstarpīguma principu (kas nozīmē, ka atmaksa ir atļauta tikai tad, ja trešā valsts vai teritorija piešķir PVN atmaksu arī nodokļa maksātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī (13. PVN direktīvas 2. panta 2. punkts);
- katra dalībvalsts var prasīt, lai nodokļa maksātājs, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī vai teritorijā, norīko nodokļu pārstāvi PVN atmaksas saņemšanai (13. PVN direktīvas 2. panta 3. punkts).

Saskaņā ar izstāšanās līgumu²⁶ pēc pārejas perioda beigām šos noteikumus piemēro PVN atmaksājumiem attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu, ko dalībvalstis veic nodokļa maksātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē.

B. ATTIECĪGIE IZSTĀŠANĀS LĪGUMĀ PAREDZĒTIE ATDALĪŠANĀS NOTEIKUMI

1. PAKALPOJUMU SNIEGŠANA

Saskaņā ar izstāšanās līguma 51. panta 2. punktu PVN direktīvu turpinās piemērot 5 gadus no pārejas perioda beigām attiecībā uz nodokļa maksātāja tiesībām un pienākumiem saistībā ar darījumiem ar pārrobežu elementu starp Apvienoto Karalisti un kādu no dalībvalstīm, kas veikti līdz pārejas perioda beigām.

Tas jo īpaši attiecas uz tiesībām un pienākumiem saistībā ar MOSS izmantošanu Apvienotajā Karalistē identificētiem trešo valstu pakalpojumu sniedzējiem, kā arī pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē attiecībā uz dalībvalstīs sniegtiem telekomunikāciju, apraides un elektroniskiem pakalpojumiem, un dalībvalstīs reģistrētiem trešo valstu pakalpojumu sniedzējiem, kā arī pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic uzņēmējdarbību dalībvalstīs attiecībā uz līdzīgiem Apvienotajā Karalistē sniegtiem pakalpojumiem līdz pārejas perioda beigām.

²⁴ Papildu informācija pieejama: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/eu-vat-rules-topic/vat-refunds_en

²⁵ OV L 326, 21.11.1986., 40. lpp.

²⁶ Sk. turpmāk šā paziņojuma B daļu.

Tāpēc PVN direktīvā noteiktie maksājumu un ziņošanas pienākumi attiecībā uz šiem pakalpojumiem, kas sniegti līdz pārejas perioda beigām, paliks spēkā arī pēc pārejas perioda beigām. Tādējādi nodokļa maksātājiem, kas reģistrēti MOSS Apvienotajā Karalistē un dalībvalstīs, būs jāmaksā PVN par šiem pakalpojumiem un līdz 2021. gada 20. janvārim jāiesniedz savas MOSS PVN deklarācijas par 2020. gada ceturto ceturksni.

Tomēr saskaņā ar izstāšanās līguma 51. panta 4. punktu grozījumi MOSS deklarācijās attiecībā uz pakalpojumiem, kas sniegti pirms pārejas perioda beigām, būs jāiesniedz vēlākais 2021. gada 31. decembrī.

Izstāšanās līguma 51. panta 2. punkts attiecas arī uz citiem ziņošanas pienākumiem, piemēram, kopsavilkuma paziņojumiem *inter alia* par ES iekšienē sniegtiem B2B pakalpojumiem. Līdz 2021. gada janvāra beigām nodokļa maksātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē, būs jāiesniedz Apvienotās Karalistes nodokļu iestādēm kopsavilkuma paziņojumi par pakalpojumiem, kas 2020. gadā sniegti nodokļa maksātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību dalībvalstīs. Nodokļa maksātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, būs jāiesniedz kopsavilkuma paziņojumi minētās dalībvalsts nodokļu iestādēm par pakalpojumiem, kas 2020. gadā sniegti nodokļa maksātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību Apvienotajā Karalistē.

Nodokļa maksātājiem būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka tie var sniegt visus nepieciešamos pierādījumus attiecībā uz to sniegtajiem pakalpojumiem, ko tie ir snieguši Apvienotajā Karalistē vai ES vai saņēmuši no tām pirms pārejas perioda beigām.

2. ATMAKSAS PIEPRASĪJUMI ATTIECĪBĀ UZ PVN, KAS SAMAKSĀTS PIRMS PĀREJAS PERIODA BEIGĀM

Saskaņā ar izstāšanās līguma 51. panta 3. punktu nodokļa maksātājs, kas veic uzņēmējdarbību kādā no dalībvalstīm vai Apvienotajā Karalistē, joprojām izmanto elektronisko portālu, ko izveidojusi tā reģistrācijas valsts saskaņā ar Direktīvas 2008/9/EK 7. pantu, lai iesniegtu elektronisku atmaksas pieteikumu par PVN, ko piemēro pakalpojumiem un kas samaksāts attiecīgi Apvienotajā Karalistē vai dalībvalstī pirms pārejas perioda beigām.

Saskaņā ar direktīvas nosacījumiem pieteikums jāiesniedz **vēlākais 2021. gada 31. martā.**

Pārējos noteikumus, kas paredzēti PVN direktīvā un Direktīvā 2008/9/EK, turpinās piemērot 5 gadus pēc pārejas perioda beigām attiecībā uz šiem atmaksas pieteikumiem un iepriekšējiem atmaksas pieteikumiem saistībā ar PVN, kas iekasējams²⁷ pirms pārejas perioda beigām.

²⁷ Direktīvas 2008/9/EK 14. pants.

Ieteikums ieinteresētajām personām

Lūdzam ņemt vērā, ka **2021. gada 31. marts** ir atkāpe no parasti piemērojamā noteikuma, kas paredz, ka elektroniskus atmaksas pieteikumus var iesniegt līdz tā kalendārā gada, kas seko atmaksas periodam, 30. septembrim.

Ieinteresētajām personām tiek ieteikts elektroniskos atmaksas pieteikumus iesniegt laikus.

Komisijas tīmekļvietne par nodokļu un muitas savienību (https://ec.europa.eu/taxation_customs/index_en) sniedz vispārīgu informāciju par sekām, kādas saistībā ar Apvienotās Karalistes izstāšanos radīsies PVN jomā. Tās lapas vajadzības gadījumā tiks atjauninātas ar papildu informāciju.

Eiropas Komisija

Nodokļu politikas un muitas savienības ģenerāldirektorāts